

EU VALPROGRAMET 2014

INLEDNING: MINDRE AV, MEN ETT BÄTTRE EU

DE FYRA HUVUDPRINCIPERNA:

- 1. Utvecklingen mot centralisering av makt till Bryssel måste avvärjas och medlemsländernas autonomi måste garanteras**
- 2. Politiken med stödpaket måste upphöra**
- 3. Det ekonomiska samarbetet måste vidareutvecklas**
- 4. Demokratin inom EU måste förstärkas**

Sannfinländarna har en EU-linje som är uppbyggande och kritisk. EU är inte helig i våra ögon – man får kritisera unionen. Den är i sin nuvarande form en byråkratisk organisation och den kränker demokratin i sina medlemsländer. EU bör vara en tjänare för befolkningen i sina medlemsländer, som respekterar självbestämmande rätten i sina medlemsländer. EU fungerar bäst som en lös handels- och frihandelsunion mellan självständiga stater.

Sannfinländarna tar tag i olägenheter som finns inom EU och lyfter fram dessa. På motsvarande sätt stöder vi goda projekt inom EU. Vi granskar unionen med samma rationella grepp såsom vi gör med vilken annat system som helst. Vi är inte med i EU för att motsätta oss, utan för att bygga och förnya. Även då vi kritiserar så gör vi samtidigt positiva förslag.

Vi strävar att förverkliga vårt program i Europeiska parlamentet genom att med full medverkan delta i lagstiftningsarbetet och genom att samarbeta såväl inom vår egen grupp likväl som utanför den.

Sannfinländarna vill vara en del av den inflytelserika EU-kritiska gruppen i EU-parlamentet. EU är ett redskap, för att tjäna det gemensamma intresset för medlemsländerna, inte ett självändamål. Vi tror att den kritiska förnyelselinjen, som under de senaste åren har blivit allt vanligare inom EU-länderna, kommer att samla ett växande understöd. EU är ett politiskt projekt och ett möjligt separation från detta måste även det ses som ett möjligt alternativ, i så fall att man anser att unionen förorsakar Finland mera skada än nytta.

Sannfinländarna godkänner Finlands medlemskap i euron som ett gällande faktum vilket gäller tillvidare, ett faktum som dock kan ändras. I motsats till de andra partierna så har vi inte politiskt förbundet oss till euron, utan endast till det som är till gagn för Finland.

Vi anser det därför som ett realistiskt alternativ i framtiden att euron faller helt eller att man i samförstånd med andra medlemsländer träder ut ur euron, något som det i det här skedet inte är skäl att medvetet sträva efter.

Vi understöder en nermontering av handelshinder och ett stärkande av en ekonomisk union, då när det inte kränker medlemsländernas självständighet. Vi motsätter oss definitivt den ”bail out”-politik som genomförts för att rädda euron, det vill säga den understödspaket-politik som strider mot EU-fördraget. Om de ekonomiska intressena och självständigheten strider mot varandra så är självständigheten viktigare.

Inom EU försvarar Sannfinländarna Finlands nationella intressen samt den nationella beslutsrätten och självbestämmanderätten. Det här är berättigat då självständigheten är den sak som aldrig föråldras. Vår uppgift är att ta hand om våra medborgare, vilka har gett sin röst till våra ledamöter i EU.

1. NEJ TILL CENTRALISERING AV MAKT TILL BRYSSEL, JA TILL EKONOMISKT SAMARBETE

EU har i små steg byggts i riktning för att bli en centraliserad stat. Medlemslänternas självständighet och oberoende har naggats i kanterna bit för bit. Före den ekonomiska krisen framskred denna negativa utveckling nästan obemärkt, men för att agera för att rädda euron har man ökat takten för att gå samman. Det är inte ett rätt och inte ett acceptabelt förfarande att bygga upp en centraliserad stat utan att ha erhållit ett klart stöd av medborgarna, ett stöd som givits i form av en folkomröstning.

Den ursprungliga tanken med att Europa skulle gå samman var att garantera freden genom att koppla ihop de ekonomiska intressena. Vi stöder denna grundide för EU. EU är i första hand en frihandelssammanslutning. Inom denna kan de självständiga medlemsländerna, baserade på sina nationella beslut, förstås göra samarbete i andra frågor som uttryckligen kräver internationellt samarbete. Vi stöder alltså principen som regeringen i Nederländerna föreslagit: besluten görs på EU nivå då det är nödvändigt och på nationell nivå alltid då det är möjligt.

EU bör inte utvecklas i riktning mot en centraliserad stat. Det rika europeiska kulturarvet kan inte stöpas i samma form och medlemsländerna är inte mätas med samma mått. En europeisk centraliserad stat kan inte fungera på grund av skillnaderna mellan medlemsländerna beträffande ekonomi, språk, kultur och historia. Utvecklandet av den inre marknaden bör däremot fortsättningsvis stödas uttryckligen i form av att avveckla handelshinder och genom att endast minimalt bygga upp ny reglering.

Inkomstöverföringarna mellan de olika medlemsländerna får inte ökas – tvärtom. Finland bör omförhandla storleken av avgiftsåterbäringen på vår medlemsavgift, för att korrigera vår nettobetelnings nivå som vuxit sig stor eller alternativt sträva till att avskaffa avgifts återbäringarna helt och hållet. I dags läget måste Finland finansiera sin del av avgiftsåterbäringarna till förutom England även till bland annat Sverige och Danmark.

Det är inte i Finlands intresse med den omfattande cirkuleringen av Finländska skattemedel via Bryssel. En del av pengarna går åt till administrationen, en del helt enkelt försvinner (EU:s inre revision har anmärkt på skötseln av ekonomin för stora felaktigheter redan i 18 års tid i rad) och en del går till andra medlemsländer. De medel som finns kvar kan vi anhålla om att få tillbaka genom styva byråkratiska ansökningsprocesser. Även då är pengarna öronmärkta till projekt som ofta har en dålig inverkan eller har en obetydligt avkastning. Varje euro som erhålls i stöd av EU har endast ett värde av uppskattningsvis 50 cent med tanke på Finlands ekonomiska tillväxt.

Unionens budget bör därför inte ökas och unionen bör inte ges beskattningsrätt på medborgarna, det vill säga så kallade egna medel.

En mera omfattande koncentration av makten och beslutsfattandet till Bryssel är inte heller det i Finlands intressen. Finland har i nuläget 13 platser av 766, det vill säga 1,7% i EU-parlamentet. Om det besluts om våra saker på ett sätt där vi själva kan påverka besluten med 1,7% och de övriga kan påverka med 98,3%, så fjärras den beslutande makten från det Finska folket och vår demokrati blir

svagare. Det är också mot allt sunt förnuft att anta att det avlägsna Bryssel eller de andra medlemsländerna bättre skulle förstå, än vår egen riksdag, vad som är den bästa lagstiftningen för Finland.

En fördjupning av integrationen får inte vara ett självändamål. Den av premiärminister Katainen visionerade ” rättvisa medelvägen till integration” kan inte tas som en grundprincip för utvecklandet av EU, då detta synsätt redan utgår ifrån en fördjupande integrationsutveckling. En ”rättvis integration” betyder därför i praktiken att stöda en federal stat.

2. SLUT PÅ POLITIKEN MED STÖDPAKET

Sannfinländarna har som enda parti systematiskt motsatt sig politiken med stödpaket, ända sedan det första räddningspaketet till Grekland. Vi vägrar i enlighet med vår linje och i enlighet med EU-fördragen att, med finska skattebetalares medel, gå i borgen för lån eller att betala lån som andra EU länder har tagit. Den stödlinje som alla de andra riksdagspartierna i tur och ordning har drivit har förbundet Finland till ett borgenärsansvar vilken som värst uppgår till tiotals miljarder euro.

Räddningspaketen är en politik som är misslyckad och orättvis och som medborgarna motsätter sig och som smular sönder sammanhållningen i Europa. I dagsläget så är stödpaketet till men för både dem som får stödet liksom även för dem som ger stödet. och båda parterna är likvärdigt bittra på varandra. Det var meningen att den gemensamma valutan Euro skulle vara symbolen för sammanhållningen i EU, men på grund av den misslyckade räddningspolitiken håller den på att bli symbolen för splittringen i EU.

Som en del av vår konsekventa linje så motsätter sig Sannfinländarna såväl mekanismerna för det gemensamma ansvaret (såsom den Europeiska stabilitetsmekanismen) liksom även den styrning av ekonomin i medlemsländerna, som kompletterar denna (såsom de så kallade six-pack och two-pack). Det gemensamma ansvaret ökar på bristen av moral i handelspolitiken, och den ekonomiska styrningen från EU inskränker på självständigheten i medlemsländerna.

Att anamma den finansiella disciplinen är en attityd och inte ett avtal och varje land ansvarar själv för att det anammar detta, till gagn för sitt eget liksom för det gemensamma bästa. Medlemsländerna ansvarar även själv för följdverkningarna av en för lös finansiell disciplin i sin ekonomi.

Ett gemensamt finansiellt ansvar mellan de olika medlemsländer är både omoraliskt och sanslöst. De olika medlemsländerna har totalt olika samhällsmodeller och skattenivåer. En del av medlemsländerna är fattiga som stater, medan innevanarnas privata förmögenhet är större än till exempel hos finländarna, såsom till exempel i Cypern. Av denna orsak kan det inte vara rätt att länder med en högre skattesats lappar budgetunderskottet i ett annat land med lägre skattesats. En finländare som betalar sin skatt skall inte hamna att betala skatter i ett krisland, där även skattesmitningen är vanligt.

Kommande krisländer skall beredas möjlighet att kontrollerat avgå från valutaunionen och de nuvarande krisländerna skall inte beviljas nya räddningspaket. Bankerna i krisländerna skall inte heller stödas genom solidariskt ansvar. I stället för ett solidariskt ansvar stöder Sannfinländarna investerarnas ansvar. I det verkliga investeringsansvaret hör såväl vinsterna liksom även förlusterna till den investerare som tagit själva risken.

3. STÅNDPUNKT TILL EURON

Eurokrisen har på ett kargt sätt påvisat problemen som är förknippade med Euron. För de flesta av euroländerna har det varit en mycket större förlust att ge upp sin egen valuta och penningpolitik, än de oklara fördelar som Euron fört med sig. Euron är en valuta som inte fungerar med den nuvarande sammansättningen av medlemsländerna, så kriser lik den vi genomgår nu torde vi stöta på även i framtiden. De försök som under de senaste åren gjorts för att korrigera Eurosystemet har i vissa fall till och med försämrat situationen. Speciellt politiken med stödpaket är lika omoralisk som misslyckad.

Om Euron skulle vara ett rent ekonomiskt projekt, så skulle det redan ha blivit begraven eller så skulle det aldrig ens ha påbörjats. Euron är dock framförallt ett politiskt projekt och kronjuvelen för den euro-elit som strävar till att grunda en federal stat, alltså symbolen för hela det ”europeiska projektet”.

Sannfinländarna har inte förbundit sig till Euron utan endast till Finlands bästa. I dagsläget driver vi inte aktivt på att vårt land skall skiljas från Euron, men vi vill förbereda oss på att euroområdet eventuellt kan falla helt. Funktionsdugligheten i både Finlands bank och i de övriga nationella centralbankerna bör upprätthållas sådana att även en egen valuta kan tas i användning om det skulle behövas. Finland måste ha en omfattande plan klar av det fall att Euron skulle misslyckas, även om denna plan aldrig skulle behöva tas i bruk. Planen kan jämföras med livbåten på ett fartyg – den används vid behov med man stiger inte i den i onödan.

Sannfinländarna är färdiga att överväga att självmant utträda från Euron om till exempel den nuvarande politiken med räddningspaket blir permanent eller om euroområdet tydligt rör sig i riktning till en centraliserad stat i form av gemensamma skulder eller genom starkare budgetstyrning än som gäller i dagsläget. För oss är medlemskapet i Euron i förstahand en finansiell fråga och man kan även utträda ur medlemskapet om man kan konstatera att ett utträde ur Euron är den mest ekonomiska lösningen för Finland. Vid ett beslut att utträda bör man dock komma ihåg att beslutet förutom ekonomiska konsekvenser även har politiska konsekvenser.

Sannfinländarna anser att samtliga ansvarsfulla partier bör berätta för sina väljare hur högt pris de är villiga att betala för att upprätthålla Euro-området, och hurdana eventuella ramvilkor Finlands euromedlemskap har. Gemensamma skulder, harmoniserad beskattning samt EU:s omfattande kontroll över arbetsmarknaderna, pensionspolitiken och socialskyddet hör till målen för många federalister i europaparlamentet. Om dessa är priset för att bevara euroområdet så bör väljarna få veta vilka partierna är som är färdiga att betala detta pris. Sannfinländarna är det inte.

4. EUROPEISKA UNIONEN BÖR FÖRNYAS

Sannfinländarna är ett parti som har byggt nätverk på internationell nivå, som uppskattar och respekterar Europa. Det är därför viktigt att fråga sig om Europeiska unionen i sin nuvarande form gör Europa till en bättre plats för sina medborgare att leva i eller för företagsvärlden att verka i. EU äger inte idén om Europa och det att man kritiserar EU betyder inte att man är emot den internationella dimensionen eller mot den europeiska tillhörigheten.

Den nuvarande Europeiska unionen är med sin brist på demokrati och sin oändliga byråkrati oftare själva problemet än lösningen på problemet. Medborgarna måste få sin röst bättre hörd i unionen och integreringen och utvecklingen av EU kan inte framskrida utan att beakta medborgarnas åsikter.

Speciellt bör man utveckla demokratin i EU-kommissionen. Detta kan ske till exempel genom att skapa ett röstningssystem där kommissarierna väljs i nationella val som ordnas i de olika länderna.

EU bör även respektera valresultatet i folkomröstningarna och man får inte ordna nya omröstningar i de fall där valresultatet inte behagar EU-eliten, såsom fallet var för att antaga författningen.

EU-regleringen är inte utgångspunkten för att på bästa sätt lösa problem, utan den förorsakar ofta tilläggsarbete och nya problem. En styrande reglering bör skapas endast för att korrigera allmänt erkända missförhållanden. I övrigt bör man sträva till att endast skapa möjligast mycket frihet för verksamheter som berör individen, samfund och företag.

Sannfinländarna stöder åsikten om en lättare version av unionen, vilken framställts av Storbritannien. Detta betyder även att endel rättigheter återlämnas tillbaka till medlemsländerna. Som betydelsefull anser vi även den av Nederländernas regering offentliggjorda listan över 54 olika åtgärder vilka begränsar EU:s makt, där grundtanken var att ”tiden är förbi för en Europeisk union som hela tiden integreras på politikens alla områden”. Vi tror på att allt fler nya länder ansluter sig till den kritiska front som kräver att EU skall förnyas och vi vill lyfta Finland med i gruppen av reformvänliga.

På samma sätt som regeringen i Storbritannien stöder vi att det under den kommande euro-valperioden genomförs en folkomröstning om vårt lands EU-medlemskap. Folkomröstningen skulle genomföras enligt den modell som premiärminister Cameron har föreslagit, där man först förhandlar om villkoren för förnyandet av fördraget och medlemskapet och sedan röstar medborgarna helt enkelt mellan att hållas kvar i unionen som förnyas eller att utträda ur den.

EU bör förnyas och bli mindre byråkratiskt. Sannfinländarna vill vara med och påbörja ett nedskärningstälko av EU byråkratin, i vilken de olika delområdena inom EU-förvaltningen ges ett strikt produktivhetsprogram som även omfattar en bestämmelse om att stoppa ökningen av utgifter eller till och med skära ner på utgifterna.

Information som ges om unionen måste ges neutralt. EU bör grunda sig på att den är lockande inte på att den prackas på. Ett hållbart samarbete grundar sig på en nytta som kommer båda parterna till godo, inte på tvång eller på en ensidig informering.

Problemen som uppkommer genom integrationen försöker man i nuläget lösa genom ännu mera integration. Detta håller på att föra EU alltmera i en riktning att bli en federal stat. Denna riktning bör stoppas och anhopningen av problemen bör avväjas genom att avveckla den reglering som förorsakar problemen.

Den kommande euro-valperioden kan eventuellt bli den sista chansen att bygga en fungerande union. I en centraliserad stat skulle den enda förnuftiga EU-linjen för Finland bli att gå ur unionen.

5. DEN GEMENSAMMA LANDSBYGDS- OCH JORDBRUKSPOLITIKEN I EUROPEISKA UNIONEN

Sannfinländarna vill se den Finländska landsbygden levande och multifunktionell även i framtiden. Landsbygden är tryggheten och resursen för vårt land. Finländaren uppskattar landsbyggden samt ren, inhemsk mat. Därför måste en ren finländsk natur och lantbruksproduktion säkras.

Den gemensamma jordbrukspolitiken inom Europeiska unionen och förnyelsen av denna har för första gången under den gångna valperioden förts vidare genom medbeslutandeförfarande där kommissionen, medlemsländerna samt Europeiska parlamentet har tagit del i beslutsfattandet. Arrangemanget har ökat makten hos EU-parlamentet, med samtidigt har den försvårat och fördröjt reformprocessen. De finländska jordbrukarna har blivit syndabockar på grund av detta, de lever i osäkerhet beträffande sin egen framtid.

Sannfinländarna vill försvara den finländska landsbygden och den driftiga företagsamheten på landsbygden. Den yrkeskunskap som jordbrukarna uppvisar bör även den få den uppskattning som den förtjänar. Det bör inom det politiska beslutsfattandet fästas en allt större uppmärksamhet på kontinuiteten, så att utövandet av yrket utförs även i framtiden. Vi arbetar på EU-nivå för att säkra att jordbrukarnas inkomstnivå hålls på en skälig nivå.

Det måste i framtiden vara möjligt att kunna bo och idka jordbruksföretagsamhet heltäckande över hela Finland. Man bör hålla hårt fast vid de överenskomna förmåner och stöd som förhandlades fram i samband med EU-anslutningsförhandlingarna för vårt land. Vi ser negativt på att det nationella lantbruksstödet för södra Finland dvs 141-stödet ändras till det lägre 149a-stödet. De stöd som Finland erhåller ur EU-budgeten är redan från början låga jämfört med de stöd de gamla Mellan-Europeiska länderna erhåller. Det bör vara möjligt att genom nationella stöd kunna utjämna detta ojämlika förhållande.

Finlands förhandlingslinje bör alltid vid förhandlingarna vara krävande och modig. På bekostnad av vår egen nytta har vi under vår medlemstid onödigt bokstavligt tolkat och verkställt olika EU-beslut. Nu bör vi se till att det genom EU-besluten inte tillförs någon ytterligare administrativ börda på de finländska jordbrukarnas axlar. Sannfinländarna har alltid i sin politik stött en mångsidig jordbruksproduktion som grundar sig på familjelandsgårdar och på att förutsättningarna för denna verksamhet garanteras.

Råvaruskandalerna inom den Europeiska livsmedelsindustrin har kommit även till Finländarnas kännedom – till och med ända på våra bord. Av denna orsak måste vi satsa kraftfullt på både livsmedels säkerheten och på försörjningstryggheten, så att levnadsvillkoren och handlingsförmågan för såväl befolkningen som jordbrukarna kan garanteras under alla förhållanden. Vi kräver att ursprungsmärkningen på samtliga livsmedel uppges sanningsenligt.

6. ENERGI-, INDUSTRI- OCH MILJÖPOLITIKEN

EU bör med alla medel alltid upprätthålla konkurrensförmågan för sin industri. EU-länderna behöver arbetsplatserna inom industrin för att kunna kliva upp ur finanskrisen och för att kunna garantera sin välfärd.

En konkurrenskraftig industri förutsätter att det finns tillgång till energi till ett konkurrenskraftigt pris. EU bör även sträva till att höja självförsörjandegraden beträffande sin energi. Sannfinländarna stöder de vetenskapliga projekt i EU, som söker efter nya former att producera energi, på ett sätt som grundar sig på ett marknads baserat sätt. Vi förordar även nyttjandet av våra inhemska energikällor.

Inom klimatpolitiken är huvudmålet att minimera utsläppen. Genom systemen med handeln av utsläppsrätter samt med en minskning av de kvantitativa utsläppsmålen uppnås målsättningen inte på ett tillfredställande sätt. De energi- och klimatpolitiska mål som den nuvarande kommissionen har föreslagit kommer att fördröja den ekonomiska tillväxten och kommer att förorsaka arbetslöshet

inom industrin. Samtidigt utkontrakteras förorenande industri till marknader som är mindre reglerade, vilket globalt bara bara försämrar miljöproblemen. Genom klimatbesluten i EU rubbas den sociala rättvisan, då de högre energiprisen slår hårdast mot de som är mindre bemedlade.

Sannfinländarna motsätter sig såväl utsläppshandeln liksom den planerade fördröjningen med att släppa ut utsläppsrätter ut på marknaden, den så kallade ”backloading”. Sannfinländarna vill även omförhandla svaveldirektivet i EU, vilken på ett orättvist sätt höjer priset på våra livsviktiga sjötransporter i förhållande till de andra medlemsländerna.

I stället för utsläppshandeln driver vi på ett system med specifika utsläpp, ett system som grundar sig på sanktioner. I detta system betalas sanktioner till en nationell eller internationell fond för den del som överskrider den specifika utsläppsgränsen, vilken man gemensamt kommit överens om. Med de pengar som kommit in genom sanktionerna kan man sedan främja de klimatpolitiska målen genom att ge säkerheter till produkt- och satsningar inom teknologiutveckling samt till investeringsunderstöd.

7. EU OCH IMMIGRATIONEN

Sannfinländarna vill inom EU påverka till att klargöra byråkratin beträffande rutinerna som berör immigrationen. Behandlingstiderna måste bli kortare än de är idag. Vi understöder Dublin-förordningen, som förebygger asyl-turism och andra motsvarande åtgärder. Vi förutsätter att inget medlemsland frångår Dublin-tillvägagångssättet inte ens med den ekonomiska krisen som förevändning. Vi vill vidareutveckla verksamheten inom Frontex som bistår gränsbevakningsmyndigheterna i de medlemsländer, som fått problem med olaglig invandring.

EU kan inte under några som helst omständigheter besluta om hur många eller hurudan immigration medlemsländerna måste ta emot. Även inom invandringspolitiken motsätter vi oss centraliserade beslutsprocesser och fasta inkomstöverföringar. Vi förhåller oss kritiskt till de planerade solidaritetsmekanismerna i EU, som skulle ge ekonomiskt stöd till de länder som frivilligt tar emot humanitär immigration.

Sannfinländarna är missnöjda med den analysfria debatten om invandringen och anser att nivån och kontexten i diskussionen bör höjas. Det svåra temat får inte leda till att någon stämplas. Vi vill uppmuntra till en medborgerlig dialog om den dyra humanitära invandringen. Det är viktigt att klargöra de olika begreppen som berör ämnet och dela upp ämnet i olika förnuftiga delområden. Till exempel den humanitära invandringen och arbetsrelaterad invandring är två skilda diskussionsteman.

8. GRÄNSBEVAKNINGEN MÅSTE UTVECKLAS OCH VI MÅSTE FÖRBEREDA OSS PÅ VISUMFRIHETEN

Sannfinländarna ser gränsbevakningen som en central del av säkerheten i samhället och för medborgarna. EU måste säkerställa att en gränsbevakning av hög kvalitet bibehålls överallt inom unionens yttre gränser. Eurodac-fingeravtrycksdatafilernas kontrollsystem, vilket skapats för att förebygga missbruk av asylplatser, bör vidareutvecklas. Eurodac-systemet avslöjar om samma person har sökt om asyl i flera olika länder. Med hjälp av programmet kan medlemsländerna ta reda på om personer, som uppehåller sig illegalt i ett EU-land, har ansökt om asyl inom EU-området.

I Finland har man på regerings- och myndighetsnivå börjat förbereda sig på visumfriheten mellan EU och Ryssland. Sannfinländarna anser det viktigt att man förbereder sig noggrant inför den

eventuella visumfriheten. Sannfinländarna understöder inte visumfrihet ännu under den kommande valperioden, men i det fall att beslutet om visumfriheten görs så bör tillräckligt med tid reserveras för att hinna förbereda sig på att den börjar.

Inrikesministeriet har uppskattat att antalet personer som går över gränsen mellan Finland och Ryssland snabbt till och med kan tredubblas om visumfriheten förverkligas. Faran som föreligger är en ökad gränsöverskridande kriminalitet. Det är även sannolikt att de ökande gränsöverskridningarna inte alls i samma proportion ökar avkastningen från turisterna, då turisterna med betalningsförmåga är färdiga att även skaffa ett visum.

Om EU för Finlands del gör ett beslut om visumfrihet så bör EU även delta med en betydande ekonomisk satsning för att stärka den Finländska gränsbevakningen. Detta då en möjlig visumfrihet berör Schengen-området som en helhet. Finland bör i detta ärende driva ett kraftigt nationellt intresse.

9. DEN SOCIALA DIMENSIONEN INOM EU

Av EU förväntas med jämna mellanrum utan någon anledning att den skulle vara kapabel att lösa de sociala problemen i medlemsländerna. Unionen har inte ekonomiska medel och inte heller förutsättningar att utveckla en praktisk social dimension åt sig själv. Budgeten i EU är 150,9 miljarder euro (2013) och den bör inte ökas.

Att utveckla ett meningsfullt gemensamt europeiskt socialskydd skulle även förutsätta att man harmoniserar beskattningen. Detta är i praktiken omöjligt. I de flesta övriga medlemsländerna är därtill praxis i socialskyddet till grundläggande delar olik den vi har i Finland. Att göra dessa system kompatibla skulle inte lyckas på ett fungerande sätt.

På EU nivå förstår man inte systemet med det Finländska socialskyddet. Det Nordiska socialskyddet som baserar sig på var man är bosatt blir i minoritet på den Europeiska skalan. I EU grundar sig koordineringen av socialskyddet på var man arbetar och detta förorsakar ett ständigt behov på att vårt system måste anpassa sig.

Socialskyddet i Finland, som grundar sig på var man är bosatt, håller på att brytas sönder bit för bit och öppnas även för dem som bor i andra länder. Kombinationstillstånds-direktivet i EU ändrar på gränsöverskridande hälsovård, lagen om arbetslöshetsskydd och utlänningslagen. Alternativet att gå framåt steg för steg har förmodligen valts därför att det skulle vara politiskt omöjligt att flytta socialpolitiken från medlemsländerna till EU, på en enda gång. På lång sikt är målet att få en egen autonom budget på euroområdet, ur vilken man i solidaritetens namn kan stöda de länder, vilka på grund av diverse finansieringsproblem behöver stöd för att stärka sin offentliga sektor.

I princip hör socialskyddet till den nationella befogenheten det vill säga att medlemsländerna själva får bestämma sin verksamhet i dessa frågor. EU har ändå utsträckt sin reglering till denna sektor med hänvisning till den inre marknaden. EU domstolen har haft en betydande roll i det här fallet. I dess utslag har ställningen för grundläggande rättigheterna för rörlighet och konkurrenspolitiken inom den inre marknaden framhävts på bekostnad av den nationella befogenheten beträffande socialskydds systemet.

Sannfinländarna anser att den sociala rättvisan i Finland bäst garanteras genom nationella beslut och att EU inte skall blanda sig i saken. Även besluten angående våra pensionsärenden skall göras nationellt nu och i framtiden.

10. EU OCH HÄLSOPOLITIKEN

Sannfinländarna anser att hälsovården är en nationell sak och beträffande hälsovårdstjänster att det inte skall göras till en fråga om den inre marknaden. Praxis för hälsovårdstjänsterna i de övriga medlemsländerna i Europeiska unionen lämpar sig inte det glest bebodda Finland. För hälsovårdstjänsternas del bör det vid behov ansökas om nationella undantag från eventuella förordningar om den inre marknaden. Sannfinländarna stöder Nizza avtalet (2003) till den del där det bestämdes att lämna handeln med social- och hälsovårdstjänsterna utanför den odelade befogenheten i samfundet.

Sannfinländarna stöder upplysningsförfarande på EU-nivå, angående främjandet av hälsosamma levnadsvanor, men vi godkänner inte att man på EU-nivå reglerar och förmyndar människornas livsstil. Finland bör även på denna sektor vara aktiv på att söka medel från olika struktur- och utvecklingsfonder.

11. SKATTEPARADISEN OCH DEN GRÅA SEKTORN

En av de centralaste tyngdpunkterna i EU kommer att vara arbetet med att återställa business-etiken i skatteparadisen till en hållbar grund. Sannfinländarna ser detta som ett exempel på en målsättning där det uttryckligen behövs internationellt samarbete och där EU därmed kan vara till nytta.

Sannfinländarna önskar i EU även verka mot den gråa ekonomin och mot skattesmitningen varhelst den förekommer inom unionen. Detta har blivit allt viktigare då sammanföringen av unionen fortsatt och då penningöverföringarna har ökat. Det är moraliskt ohållbart att det från de länder där skattebetalningen är samvetsgrannast görs inkomstöverföringar till länder där skattesmitning är vanlig.

Enligt uppskattningar förlorar EU-länderna årligen skatteinkomster rentav 1000 miljarder på grund av skattesmitning och skatteparadis. Sannfinländarna stöder fungerande initiativ för att utrota dessa missförhållanden. Den Europeiska ekonomin klarar inte av fripassagerare.

Svensk version:

Tom Eklund